

กัณฑ์ที่ ๖๔ | รัตนะ

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

แสดงโดย พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ในสมัยที่ดำรงพระสมณศักดิ์เป็นที่ พระภาวนาโกศลเถร
นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส (๓ ทน)

ทูลลภญจ มนุสฺสตุตฺตํ พุทฺธรูปาโท จ ทูลลภ
ทูลลภา จ ขณสมฺปตฺติ สทฺธมฺโม ปรมทูลลภติ ฯ

ณ บัดนี้อาตมาภาพจักได้แสดงธรรมมิกถา เฉลิมเพิ่มเติมศรัทธาของเจ้าภาพ ซึ่งเป็นผู้มีสมานฉันท์
พร้อมใจซึ่งกันและกันด้วยมารดาและบุตร พร้อมด้วยวงศาคณาญาติ เนื่องด้วยสายโลหิต และเนื่อง
ด้วยความคุ้นเคย เนื่องด้วยสายโลหิตเรียกว่า " ญาติ "

เนื่องด้วยความคุ้นเคยเรียกว่า " วิสฺสาสปรมา ญาติ "

ญาติ ๒ จำพวกนี้พระองค์ทรงสรรเสริญ วิสฺสาส ปรมมา ญาติ อยู่เหมือนกันว่าเป็นญาติอย่างยิ่ง
แต่ว่าญาติทั้ง ๒ ฝ่ายนี้เกิดมาในโลก หญิงและชายทุกถ้วนหน้า ย่อมมีญาติ ๒ ประการนี้ทั่วกัน
เมื่อรู้จักชัดดังนี้แล้วบัดนี้เราเกิดมาประสบพบพระพุทธศาสนา ปราภฏจำเพาะหน้ารู้คู่อยู่พร้อมกัน

พุทธศาสนาแปลว่า คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าท่านสั่งสอนอย่างไร

สั่งสอนสัตว์โลกให้ละความชั่วด้วยกาย วาจา ตลอดถึงใจ

ให้ทำความดีด้วยกาย วาจา ตลอดถึงใจ

แล้วก็ทำใจให้ใสด้วย

๓ ข้อนี้แหละเป็นคำสั่งสอนของพระศาสดาแท้ๆ เรียกว่าย่อย่อ่นสกลพุทธศาสนา พระศาสดา สอน
กว้างออกไปกว่านี้

สอนศีลเป็น ๒ ชั้น ว่า เหตุฉิมศีล ศีลเบื้องต้น อูปริมศีล ศีลโดยปริยายเบื้องสูง

สอนสมาธิ สมาธิโดยปริยายเบื้องต้น สมาธิโดยปริยายเบื้องสูง

สอนทางปัญญา ทางปัญญาโดยปริยายเบื้องต้น ทั้งปัญญาโดยปริยายเบื้องสูง

สอนอย่างนี้โอวาทดังกล่าวแล้ว นี่เป็นโอวาทที่ย่อย่อ่นสกลพุทธศาสนาทั้งนั้น แต่ว่าจะแสดงนัยโดย
ปริยายเบื้องต้น และโดยปริยายเบื้องสูง

ศีลโดยปริยายเบื้องต้น พระองค์ทรงแนะนำคติบุคคล ผู้ครองเรือนให้มั่นอยู่ในศีล ๕ เว้นจากการฆ่า
สัตว์ ให้ขาดจากจิตสันดาน

เว้นจากถือเอาพัสดุที่เจ้าของเขาไม่ให้ ด้วยอาการแห่งขโมย ให้ขาดจากจิตสันดาน ตลอดถึงฉ้อโกง

เว้นจากการประพาศิณีในกามทั้งหลาย ให้ขาดจากจิตสันดาน

เว้นจากการพุดบด คำเท็จ ไม่จริง หลอกลวงต่างๆ ให้ขาดจากจิตสันดาน

เว้นจากการดื่มน้ำ ที่ทำบุคคลผู้ดื่มให้เมาเป็นเหตุเป็นที่ตั้งของความประมาท ให้ขาดจากจิตสันดาน

๕ ประการนี้แหละเป็นเหตุฉิมศีล ศีลโดยปริยายเบื้องต้น

ถ้าแม้ว่าตั้งอยู่ในศีลโดยปริยายเบื้องต้นรับประกันตัวได้

ไม่ต้องราชาอาญาของพระเจ้าแผ่นดิน

ไม่ต้องติดคุกติดตะราง

ไม่ต้องมีโทษมีกบฏ ในส่วนอาณาจักรทำอันตรายไม่ได้ เพราะศีล ๕ บริสุทธิ์อยู่ ทำอะไรไม่ได้

กฎหมายก็ไม่มีปรับ เพราะเหตุว่าศีล ๕ รับรองเสียแล้ว นี่ศีลโดยปริยายเบื้องต้น

ถ้าศีลโดยปริยายเบื้องต้นสูงขึ้นไป เหมือนพระภิกษุ สามเณร มาบวชในพระธรรมวินัย เป็นผู้มีศีล แต่
ท่านวางศีลไว้

ปาฏิโมกขสังวรศีล ให้สำรวมตามพระปาฏิโมกข์

เว้นข้อที่พระพุทธเจ้าท่านทรงห้าม

ทำตามทีพระองค์ทรงอนุญาต ๒๒๗ สิกขาบทในพระปาฏิโมกข์ให้บริสุทธิ์ตลอดสาย ได้ชื่อว่าตั้งอยู่ใน
ปาฏิโมกขสังวร

อาจารย์โคจรสัมปันโน ให้ถึงพร้อมแล้วด้วยมารยาท

เครื่องประพาศิณีทั้งกาย ทั้งวาจา เรียบร้อยดี ไม่มีสลดตาสดุดใจผู้หนึ่งผู้ใดเลย ทั้งชั้นสูง ชั้นกลาง ชั้น
ต่ำ หาดำหนิ ตีไม่ได้

เหมือนภิกษุ สามเณรที่เรียบร้อย ประพาศิณีในโคจร ไม่ให้ประพาศิณีไปในอโคจร

คือ "อโคจร" นะประพาศิณีนอกคอกนอกกรอบ

เป็นพระเป็นเณรแล้วไปดูมหรสพ

เข้าไปในโรงสุรายน่าฝัน

เข้าไปในโรงขายเหล้า ขายสุรา เหล่านี้

เข้าไปในโรงนครโสเภณี นี่มันน่าเข้าไปหรือภิกษุ สามเณร อย่างนี้

มหรสพเขามีที่ไหนไปเผลอตัวขึ้นที่นั่น

อย่างนี้ผิดหน้าที่ของภิกษุสามเณร เรียกว่า เป็นอโคจร ใช้ไม่ได้

ต้องประพาศิณีเป็นโคจร ต้องประพาศิณีอยู่ในกรอบของภิกษุ อยู่ในกรอบของสามเณรแท้ๆ ชาวบ้าน

ตำหนิติเตียนไม่ได้ เรื่องความประพาศิณีการไปมาหาสู่ภิกษุสามเณร ไปในสถานที่ใดๆ ที่เขาติเตียน
ครหา ไม่ไป

อย่างนั้นเรียกว่า โคจรสัมปันโน ถึงพร้อมแล้วด้วยโคจร

อนุมตเตสุ วุชเชสุ ภัยทสุสาวี เห็นภัยทั้งหลายในโทษแม้มีประมาณน้อย

ขึ้นชื่อว่าชั่ว ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ แม้แต่ชนิดหนึ่งไม่ให้กระทบทีเดียว ไม่ให้มีชั่วเข้าไปเจือปน
ระคนทีเดียว

ขึ้นชื่อว่าความชั่วความผิดเป็นไม่ประพจน์ไม่กระทำทีเดียว ให้เป็นสุจริตทีเดียว นี้เรียกว่าเห็นภัยทั้ง
หลายในโทษแม้มีประมาณน้อย

ขึ้นชื่อว่าโทษชั่วแล้ว ให้ความสุขแก่ตัวไม่มี มีแต่ให้ทุกข์แก่ตัวเป็นเบื้องหน้า ก็ละชั่วเสีย ขาดจากกาย
วาจา จิต ให้บริสุทธิ์สนิทเป็นอันดี

สมათาย สิภุขติ สิภุขาปเทศุ สมาทานศึกษาอยู่ในสิกขาบทน้อยใหญ่ ไม่เคลื่อนพระวินัยไปเท่าปลาย
ขนปลายผม ตั้งอยู่ในกรอบพระวินัยแท้ๆ

เหมือนน้ำในมหาสมุทร มีมากน้อยเท่าใดไม่ล้นฝั่ง อยู่ในฝั่งนั้นแหละ อยู่ในขีดขอบสมุทรนั้นแหละ ไม่
ล้นขอบสมุทรไปได้ นั่นฉันใด

ภิกษุอยู่ในธรรมวินัย อยู่ในกรอบพระวินัยนั้นแหละ ประพฤติอยู่ในขอบศีลธรรมนั้นแหละ ไม่ประพฤติ
ละเมิดอื่นจากศีลธรรมไป

อย่างนี้ได้ชื่อว่า เห็นภัยทั้งหลายในโทษแม้มีประมาณน้อย สมาทานศึกษาอยู่ในสิกขาบทน้อยใหญ่ทั้ง
หลาย นี่ศีลของภิกษุโดยปริยายเบื้องสูง

เมื่อกล่าวถึงศีลแล้วต้องกล่าวถึงสมาธิ สมาธิโดยปริยายเบื้องต่ำสมาธิโดยปริยายเบื้องสูง

สมาธิโดยปริยายเบื้องต่ำนั้นท่านแนะนำว่า อริยสาวกในธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้า

โงฏฐุพพารมมณํ ลภติ สมาธิ ปล่อยอารมณ์ทำให้หยุด หลุดจากอารมณ์ทั้ง ๖ โงฏฐุพพารมมณํ
กริตฺวา ลภติ สมาธิ

ปล่อยอารมณ์ทั้ง ๖ คือ

รูปารมณํ

สัททารมณํ

คันถารมณํ

รสารมณํ

โงฏฐุพพารมณํ

ธัมมารมณํ

ใจหยุด นิ่ง เฉย ไม่ไปแตะ ไปเกี่ยวกับอารมณ์เหล่านั้น ไม่ไปกินอารมณ์เหล่านั้น ไม่ไปเอารสของ
อารมณ์เหล่านั้นมาพิจารณา ปล่อยอารมณ์ทั้ง ๖ เสียหมดทีเดียว ใจหยุดทีเดียว

นี่เขาเรียกว่า โงฏฐุพพารมมณํ กริตฺวา ลภติ สมาธิ ทำได้อย่างนี้ได้ชื่อว่าได้สมาธิแล้ว

ลภติ สมาธิ ได้สมาธิโดยปริยายเบื้องต่ำ

ลภติ จิตฺตฺสเสกคฺคตํ จิตฺที่หยุดนั้นแหละ นิ่ง หนักเข้าเป็นเอกัคคตา จิตอันนั้นแหละเป็นเอกัคคตา เป็น
หนึ่งหนักเข้า แน่นหนักเข้า หนึ่งหนักเข้า แน่นหนักเข้า ไม่ขยับเขยื้อนละ

นั่นได้ชื่อว่า ลภติ จิตฺตฺส เสกคฺคตํ สมาธิ เข้าถึงซึ่งความเป็นหนึ่งของจิตทีเดียว ไม่มีสองต่อไป นี้

สมาธิโดยปริยายเบื้องต้น

สมาธิโดยปริยายเบื้องต้นสูงอีก ภิกษุในพระธรรมวินัยนี้ผู้ศึกษาในธรรมวินัย คือ ภิกษุๆ นั้นแหละเป็นผู้เข้าถึงซึ่ง "ปฐมฌาน" ประกอบด้วยวิตก วิจารณ์ ปีติ สุข เอกัคคตา

เป็นผู้เข้าถึงซึ่ง "ทุติยฌาน" ประกอบด้วยปีติ สุข เอกัคคตา

เป็นผู้เข้าถึงซึ่ง "ตติยฌาน" ประกอบด้วยสุข เอกัคคตา

เป็นผู้เข้าถึงซึ่ง "จตุตถฌาน" ประกอบด้วยเอกัคคตา อุเบกขา ฌเนยไม่มีสองต่อไป

แล้วมีธรรมมารองรับด้วย ปฐมฌาน ดวงใหญ่วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒ วา หนาคืบหนึ่ง กลมเป็นวง เวียนรอบตัวตั้งอยู่กลางกายมนุษย์ นั้นปฐมฌาน

ทุติยฌานอยู่ในกำเนิดของปฐมฌาน เมื่อเข้าถึงทุติยฌานดวงเท่ากัน กายรูปพรหม ก็นั่งอยู่ศูนย์กลาง ฌานที่หนึ่งที่สองนั้น

เข้าถึงซึ่ง ตติยฌาน อยู่ในกำเนิดของทุติยฌานดวงเท่ากัน

เข้าถึงซึ่ง จตุตถฌาน อยู่กลางกำเนิดของตติยฌานดวงเท่ากัน

กายอรุปรหม ก็หยุดนั่งอยู่ในศูนย์กลางปฐมฌาน ทุติยฌาน ตติยฌาน จตุตถฌานนั้น เข้าฌานไหน ก็ฌานนั้น เข้ามาเป็นชั้น จนมาถึงชั้นที่สี่

ถ้าว่าประพฤติได้อย่างนี้ ได้ชื่อว่าภิกษุผู้นั้นเป็นผู้ได้ถึงซึ่งสมาธิ โดยปริยายเบื้องต้นสูงแล้ว นี่สมาธิโดยปริยายเบื้องต้นต่ำเบื้องต้นสูง

ส่วนปัญญา สมานันนั้นแหละเป็นเหตุปัญญา ปัญญาเกิดแต่สมาธิจริงๆ

อริยสาวกในธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้านี้

ปัญญา สมมุนาคโต อริยาย นิพเพตติกาย สมมาพุทฺธคามินิยา ปัญญา สมมุนาคโต

อริยสาวกในพระธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้านี้เป็นผู้มีปัญญา

พุทฺธคามินิยา คือ ผู้มาตามพร้อมแล้วด้วยปัญญาอันหยั่งเข้าถึงซึ่งความเกิดดับ

เห็นหมดทั้งสากลโลก มีเกิดกับดับเท่านั้น ไม่ไปไหน จะเกิดมาเท่าไรก็ช่าง ก็ดับเท่านั้น

เกิดมาหนึ่ง ก็ดับหนึ่ง เกิดมาสอง ก็ดับสอง

เกิดมาสาม ก็ดับสาม เกิดมาสี่ ก็ดับสี่

เกิดมาห้า ก็ดับห้า

เกิดมาเท่าไร ก็ดับเท่านั้น ไม่เกินกัน เกิดกับดับพอดี

ถ้าไม่เกิด ก็ไม่ดับ

ถ้าเกิดมาเท่าไรก็ดับเท่านั้น

ปัญญาเห็นชัดหมดทั้งสากลโลก เห็นชัดๆ อย่างนี้เรียกว่ามาตามพร้อมแล้วด้วยปัญญา แต่ว่ายังโดยปริยายเบื้องต้นอยู่

อริยาย นิพเพตติกาย สมมาพุทฺธคามินิยา สมมาพุทฺธคามินิยาย ปัญญาดำเนินถึงซึ่งความสิ้นไปแห่งทุกข์โดยชอบ อันเป็นเครื่องเบือนหน้าอย่างประเสริฐ

เมื่อหน้าไปหมด เห็นจริงเห็นจังไป มีปัญญาอย่างชนิดนี้เรียกว่าปัญญาโดยปริยายเบื้องต้น
“ปัญญา” โดยปริยายเบื้องต้นนั้น ฝึกในพระธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้า

รู้ความเป็นจริงว่า นี่เป็นทุกข์ ควรกำหนดรู้

รู้ความตามเป็นจริงว่า ตัณหาเป็นเหตุให้เกิดทุกข์ นี้ควรละมันเสีย

รู้ความตามเป็นจริงว่า นี่เป็นความดับทุกข์ ควรจะทำให้แจ้ง

รู้ความตามเป็นจริงว่า นี่เป็นข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์จริงๆ นั่นควรเจริญ

ทั้ง ๔ ประการนี้ใน ทุกขสัจจะ สมุทัยสัจจะ นิโรธสัจจะ มรรคสัจจะ เห็นความตามเป็นจริงเหล่านี้ นี้
เป็นปัญญาโดยปริยายเบื้องต้น

พระองค์ทรงตรัสเทศนาโดยปริยายเบื้องต้นอย่างนี้ นี่เป็นพุทธภาษิตแท้ๆ

บัดนี้เราเป็นภิกษุ สามเณร หรือเป็นอุบาสก อุบาสิกาในพระพุทธศาสนา เป็นพุทธศาสนิกชน รู้จัก
พระพุทธศาสนา

พระองค์ทรงรับสั่งเมื่อครั้งพญานาคไปเฝ้าพระองค์ ธรรมดาสัตว์เดรัจฉานที่ได้มรรคผลในศาสนานั้น
ไม่ได้เด็ดขาด พญานาคขอบวชในสำนักพระบรมศาสดา

พระองค์ไม่ทรงรับ เพราะสัตว์เดรัจฉานไม่ได้มรรคผล ไม่ทรงรับ

พระองค์ทรงตรัสเทศนาแก่เอกราชบัณฑิตนาคราชว่า

ทูลลภณฺจ มนุสฺสสตฺถํ พุทฺธปฺปาโท จ ทูลลโภ

ทูลลภา จ ขณสมฺปตฺติ สทฺธมฺโม ปรมทูลลโภ

เป็นคาถา ๔ บาท ที่ยกขึ้นไว้ในเบื้องต้นว่า

ทูลลภณฺจ มนุสฺสสตฺถํ ความเป็นมนุษย์เป็นของไฉน ไม่ใช่ของได้ง่าย เราท่านทั้งหลายมาประสบพบ
พระพุทธศาสนา เพราะด้วยอรรถภาพได้เป็นมนุษย์นี้ นี่แหละเป็นของไฉน ไม่ใช่ของได้ง่าย

ยากอย่างไร? เกิดมาเต็มบ้านเต็มเมือง ครอบงำพันกันปนเปื้อน ที่ทางไม่พอเป็นอยู่ ไม่ยากอย่างไร?

นึกถึงสัตว์เดรัจฉานในท้องทะเลเป็นอย่างไรบ้าง? นึกถึงมด ปลวก ในพื้นแผ่นดินบ้าง ที่จำนวนวัด

ปากน้ำนี้ ที่กำหนดเขตที่ ๓ ไวกว่าๆ นี่แหละ ว่าถึงสัตว์เดรัจฉาน มด ปลวก ไก่ เหา เล็น ละก็

มากกว่า มนุษย์ในชมพูทวีปอีก ที่เท่านี้แหละ

แผ่นดินกว้างออกไปเท่าไร ?

น้ำกว้างออกไปเท่าไร น้ำคลองเดียวเท่านั้น ตัวไร่น้ำมากกว่ามนุษย์ในชมพูทวีปขนาดนั้นนะ สัตว์

เดรัจฉานนะ นั่นสัตว์เดรัจฉานสัตว์น้ำ สัตว์บกสัตว์เล็ก ๆ น้อย ๆ นะ

อ้ายสัตว์ที่เราเห็นด้วยตาสัตว์ตัวโตๆ ใหญ่ๆ นะ ก็มากมายนักทีเดียวเหมือนกัน นับประมาณไม่ไหว

เพราะฉะนั้นที่จะได้เป็นมนุษย์แต่ละคนๆ ไม่ใช่เป็นของได้ง่าย ไฉนยากนัก

ธรรมที่ทำให้เป็นมนุษย์นะมีอยู่ เขาเรียก “มนุษยธรรม” มนุษยธรรมนะต้องประพฤติบริสุทธิ์กาย

บริสุทธิ์วาจา บริสุทธิ์ใจ

บริสุทธิ์กาย ขยายออก ๓ เว้นจากการฆ่าสัตว์ ลักฉ้อ ประพฤติผิด ในกาม ขาดจากใจ นี้บริสุทธิ์กาย
บริสุทธิ์วาจา ขยายออก ๔ เว้นจากการพูดปด ส่อเสียด คำหยาบเพ้อเจ้อ โปรรายประโยชน์
บริสุทธิ์ใจ แยกออกเป็น ๓ เว้นจากโลภอยากได้ของเขา พยาบาทปองร้ายเขา เห็นผิดจากคลองธรรม
นี้เว้นขาด

เมื่อเว้นขาดด้วยตัวแล้ว ไม่ชักชวนบุคคลผู้อื่นด้วย ๑๐ อย่างนี้

แล้วไม่ยินดีผู้ที่ประพฤติผิดใน ๑๐ อย่างนี้ด้วย

แล้วไม่สรรเสริญพวกประพฤติผิดทั้ง ๑๐ อย่างนี้ด้วย

ต้องอยู่ในความสำรวมระวังปรกติเป็นอันดี

ถ้าบริสุทธิ์เช่นนี้ละก็ จึงจะเป็นมนุษย์กับเขาได้ ถ้าไม่บริสุทธิ์ถึงขนาดนี้เป็นมนุษย์ไม่ได้ นี่เป็นข้อสำคัญ
นัก ต้องบริสุทธิ์อย่างนี้จึงจะได้เป็นมนุษย์ ที่ได้เป็นมนุษย์เพราะบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ

บริสุทธิ์กายวาจาใจ แดกกายทำลายชั้นธจากมนุษย์โลกนี้ต้องไปเกิดเป็นคัพภเสยสัตว์

แต่ความบริสุทธิ์นั้นแหละ เป็นยอดธรรมปรากฏบังเกิดขึ้น ดวงหนึ่ง เท้าฟองไข่แดงของไก่ ไปติดอยู่ที่
ขั้วมดลูกของมารดา มนุษย์ที่บริสุทธิ์นั้นก็เข้าไปเกิดในดวงนั้น กายละเอียดเข้าไปเกิดในดวงนั้น ไปอยู่ใน
ในดวงนั้นเหมือนลูกไก่อยู่ในฟองไข่ ไปอยู่ในดวงนั้นแล้ว

นั่นบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ไม่มีร่องเสี้ยน แล้วก็กลรูปก็หุ้มดวงนั้น ของมารดาบิดาหุ้มดวงนั้น เป็นหญิงก็
ดี เป็นชายก็ดีต้องเกิดทำนองนี้เหมือนกันหมด นี้เรียกว่าคัพภเสยสัตว์ เกิดในท้องมารดา เขาทำที่กำเนิด
ให้มันเกิดไว้แล้ว

อายุตนะมันตั้งคู่ด เขาเรียกว่าโลกายตนะ โลกายตนะมันอยู่ที่มนุษย์นี้ ต้องมีแม่ มีพ่อ อย่างเดียวก็เกิด
ไม่ได้ มีแม่อย่างเดียวก็เกิดไม่ได้ มีแต่พ่อคนเดียว แม่คนเดียวก็เกิดไม่ได้

ต้องมีพ่อแม่มาด้วยรวมกัน มารวมกันเป็นสอง และต้องประกอบธาตุธรรมให้ถูกส่วน ไม่ถูกส่วนไม่เกิด
เกิดไม่ได้

เขาบอกว่าง่ายนิดเดียวทำมนุษย์ให้เกิด อ้ายคนที่มันไม่มีลูก มันบอกว่าอยากมีลูกจริง บนบานศาล
กล่าวเท่าไรก็ไม่ได้

อ้าว ไปถามเขาดูสิ ไม่ได้จริงๆ เด็ดขาด ลองดูเถอะไม่ได้ทีเดียว

ถ้าว่าทำให้ถูกส่วนไม่เป็นละก็ มันจะไม่เกิดละ

ก็เพราะเหตุฉะนั้น เป็นมนุษย์ไม่ใช่เป็นของเกิดง่ายนักหรอก เป็นของได้ยากนัก เหตุนี้พระองค์จึงได้
ทรงรับสั่งว่า

ทุลลภญจ มนุสฺสุตฺตํ ความที่ได้เกิดเป็นมนุษย์เป็นของได้ยาก ไม่ใช่ของได้ง่าย ถ้าเรานึกถึงตัวของเรา
ไปละก็ว่าได้ยากจริง ความบริสุทธิ์กายวาจา ใจ ไม่มีร่องเสี้ยนนั้นนี่ก็ดูซิ

วันหนึ่งล่องไปตั้งหลายหน หลายครั้ง แล้วมันจะได้เกิดเป็นมนุษย์กับเขาได้อย่างไร? มันก็เกิดไม่ได้ ต้องบริสุทธิ์จริงๆ จึงจะเกิดได้ นี่ข้อที่หนึ่ง

ข้อที่สอง

พุทฺธปุปาโท จ พุทฺธโก ความบังเกิดขึ้นของพระพุทธเจ้าเป็นของไฉน เกิดขึ้นของพระพุทธเจ้านะ นียากใหญ่ทีเดียว ไม่ใช่เป็นของพอดีพอร้ายละ

ผู้ที่ทำเป็นจึงจะรู้ว่ายาก จึงจะรู้ว่าเป็นของลึกซึ้ง

พวกที่ทำกรรมกายเป็น เข้าถึงกรรมกายเป็นละก็ นั่นแหละเป็นความบังเกิดขึ้นของพระพุทธเจ้าทีเดียว ไม่ใช่ง่ายทีเดียว

คุณมนุษย์ในประเทศไทยหมดทั้งประเทศ หมดทั้งชมพูทวีป เวลานี้มีกรรมกายในตัวนะ มีพวงญาติของ พระบวชใหม่ และพระบวชใหม่นี้เป็นคนรู้แล้วเรียนแล้ว จะเอาไปสอนเขาเป็นไม่กี่คนนัก แล้วก็ไปอยู่ ๓๐ กว่าคนแล้ว ๓๘ หรือ ๔๐ แล้ว ๓๙ แล้วไปสอนเป็นให้มีกรรมกายเป็นพระพุทธเจ้าไป ๓๘

อ้อ..สามสิบเก้าคนแล้ว

เรียนเป็น ไปไม่เท่าไรหรอก สอนได้ขนาดนี้มีฤทธิ์มีเดชอย่างนี้ องค์นี้แหละเขาสั่งลงมาให้เป็นครูพวก ญีปุ่น จะสั่งสอนญีปุ่นให้ได้มากทั่วทั้งประเทศนั่นแหละ

องค์นี้แหละญีปุ่นจะต้องเคารพยำเกรงหมดทีเดียว สอนศักดิ์สิทธิ์สอนเก่ง สอนพวกเร็วคล่องแคล่ว เข้าใจสอน พอเป็นธรรมะเท่านั้นก็เข้าใจแจก เพราะเป็นตัวประกาศ

เขาส่งเขาสั่งให้มาเป็นมนุษย์ มาประกาศพระพุทธศาสนา ไม่ใช่มาทำเรื่องอื่น มาประกาศพระพุทธ ศาสนา

ญีปุ่นชอบเข้าแล้ว ญีปุ่นรู้เรื่องกรรมกาย เรื่องพระพุทธเจ้าเข้าแล้ว ถ้าญีปุ่นเข้าใจได้เช่นนี้ละก็ญีปุ่นทั้ง ประเทศต้องบูชาประเทศไทย ว่าประเทศไทยนี้มีของดีจริง ต่อไปไม่รบไม่ข่มเหงประเทศไทยแล้ว สงสารประเทศไทยต้องห้อมล้อมดูประเทศไทยทีเดียว

นี่เป็นเรื่องสำคัญอยู่อย่างนี้ ไม่ต้องสร้างอาวุธยุทธภัณฑ์ ทำกรรมกายให้เป็นที่ขึ้น ให้เข้าถึงพระพุทธเจ้า ทำพระพุทธเจ้าให้เป็น แล้วก็พระพุทธเจ้าได้แจกไป

ถ้าแจกไปรู้หมดทั่วประเทศญีปุ่นเป็นไง? ประเทศญีปุ่นก็ไหวประเทศไทย ก็ดูแลประเทศไทยเป็นที่เลี้ยง ประเทศไทยทีเดียว ไม่ต้องระวังเรื่องการเมืองกัน

นี่คืออย่างนี้นะ ไม่ใช่พอดีพอร้าย

แล้วก็จะหาเงินหาทองบ้าง เอ้า เงินทองมาเลี้ยงครอบครัวเล็กๆ น้อยๆ

นี่สักร้อยเท่าพันเท่าก็เลี้ยงได้หมดนั่นแหละ ไม่ยากลำบากอะไรหรอก จะเลี้ยงอาหารก็เขาเอามาให้ คนละถ้วยละจานเท่านั้นแหละ เลี้ยงไปสักพันครัวก็ไม่หมด ไม่หมดไม่สิ้น

นี่เรื่องพระพุทธศาสนานี้เป็นอย่างนี้ ไม่ต้องไปหาเงินทองข้าวของ
เมื่อประพฤติถูกส่วนเข้าแล้ว เงินทองข้าวของมันมาหาเอง ข้าวปลาอาหารมาหาเองทั้งนั้น จะไปอยู่ใน
ป่า ในดอนในดงที่ไหนก็ไป แต่เงินทองข้าวของมาหาเองทั้งนั้น
นี่ทางพุทธศาสนา แต่ว่าเดินลึก สงเคราะห์อนุเคราะห์ห่มทาชน อนุชนทั้งหลายให้รู้ธรรมกายจริงๆ
วิธีสอนให้รู้จักธรรมกาย ให้ถึงธรรมกาย ให้เป็นพระพุทธเจ้า เข้าถึงพระพุทธเจ้านะจะทำอย่างไร?
อ้าว ทีนี้ก็สอนความเป็นพระพุทธเจ้าให้ฟัง คอยตั้งใจฟังแล้วก็คอยทำตามไปนะ
เอาใจหยุดนิ่ง ตั้งกายให้ตรง เอาใจหยุดนิ่งศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ สะดือทะลุหลัง
ขวาทะลุซ้าย สะดือทะลุหลังซึ่งด้ายกลุ่มเส้นหนึ่งตั้ง ขวาทะลุซ้ายซึ่งด้ายกลุ่มเส้นหนึ่งตั้งตรงกันแต่กัน
พอซึ่งตั้งเข้าทั้งสองเส้นตรงกลางจดกัน
อ้ายตรงกลางด้ายกลุ่มที่จดกันนั้นแหละเขาเรียกว่ากลางก๊ก ต้องเอาใจไปหยุดนิ่งอยู่ตรงกลางก๊กนั้น
แหละ จะได้ว่าง่ายอย่างนี้ไงเล่า ให้เข้าใจว่าง่ายอย่างนี้จริงๆ นะ เอาใจไปจดนิ่งอยู่กลางก๊กนั้น
พอถึงถูกส่วนเข้า “หยุด” พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง กลางของกลาง กลาง
ของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง
พอถูกส่วนเข้าเท่านั้นแหละ เห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา
อยู่ในกลางของใจที่หยุดนั้นแหละ กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง
กลางของกลาง หนักเข้าก็เห็นดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์นั้นแน่ะ นั่นแหละขึ้นต้นละ
คราวนี้ พอขึ้นรูปนั้นละก็ใจก็หยุดอยู่ตรงกลางนั้นอีก หยุดนิ่งอยู่กลางดวงนั้นแหละ พอหยุดก็เข้ากลาง
ของใจที่หยุดนั้น กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง พอ
ถูกส่วนเข้าเท่านั้นแหละ เข้าถึงดวงศีลแล้ว ดวงเท่ากัน เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ใสหนักขึ้น
ใจก็หยุดนิ่งอยู่กลางดวงศีลนั้นแหละ พอถูกส่วนเข้า พอใจหยุดก็เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของ
กลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง นิ่ง ถูกส่วนเข้าถึงดวงสมาธิ
ดวงสมาธิ ก็ใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ใสหนักขึ้นไป
ใจก็หยุดนิ่งอยู่กลางดวงสมาธินั้นแหละ พอหยุดนิ่งอยู่กลางดวงของสมาธิก็หยุดอยู่กลางของกลาง เข้า
กลางของกลาง กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา ดวงเท่าดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์เท่า
กัน
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา พอใจหยุดก็หยุดนิ่ง เข้ากลางของกลาง หยุดนิ่ง นิ่งหนักเข้าๆ เข้าถึง
ดวงวิมุตติ ดวงเท่ากัน
ใจหยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตตินั้นแหละ พอหยุดนิ่งก็เข้ากลางของกลางๆ นี่หยุดอันเดียว เราเดินกลาง
อันเดียว กลางของกลางๆ พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึง ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนั้นแหละ พอหยุดนิ่งถูกส่วนเข้า กลางของใจที่หยุด กลางของ
กลาง กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้า เห็น กายมนุษย์ละเอียด

ก็ข้ออายนี้เอง เมื่อเวลาฝันออกไป ไปทำเรื่องของฝันมาเป็นที่เป็นทาง เป็นฐาน แล้วมาเล่าให้กาย
มนุษย์ แล้วกายมนุษย์รู้ขึ้น ตื่นขึ้นก็รู้เรื่องของฝัน อายกายนี้เองนี่เล่า อยู่ในกลางดวงวิมุตติญาณทัส
สนะนี้เอง แต่ก่อนเราไม่รู้เลยว่าอยู่ที่ไหนกายนี้ พอเข้าถูกส่วนเข้าเช่นนั้นก็เข้าใจ
เมื่อไปเห็นกายมนุษย์ละเอียดเข้า ก็ให้กายมนุษย์ละเอียดนั่งเหมือนกายมนุษย์หยาบนี้แหละ อยู่ข้างใน
แบบเดียวกัน ใจกายมนุษย์ละเอียดก็หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ละเอียดอีก
นิ่งๆๆ หนักเข้า
พอนิ่งถูกส่วนเข้า พอใจหยุดก็เข้ากลางของหยุดนั้น กลางของกลาง พอถูกส่วนเข้าเห็น ดวงธรรมานุ
ปัสสนาสติปัญญาแบบเดียวกัน ใจหยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา
พอถูกส่วนเข้าหยุด ก็เข้ากลางของกลางที่หยุด กลางของกลางๆ พอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล
หยุดนิ่งอยู่กลางดวงศีลนั้นแหละ พอถูกส่วนเข้า เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลางๆ ก็เห็น
ดวงสมาธิ
หยุดนิ่งอยู่กลางดวงสมาธินั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าก็กลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลางๆ หยุดนิ่ง
เข้าถึงดวงปัญญา
หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา พอถูกส่วนเข้า เข้ากลางใจที่หยุดนั้นแหละ กลางของกลางๆ ถูกส่วน
เข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ
หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตตินั้นแหละ พอถูกส่วนเข้า เข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของกลางๆ เห็น
ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนั้นแหละ พอถูกส่วนเข้าเข้ากลางของใจที่หยุดนั้น กลางของก
กลางๆ ถูกส่วนเข้าเห็นกายทิพย์ กายที่ฝันในฝัน เอ้า นี่มันกายที่ ๓ นี่เห็นกายที่ ๓ แล้ว
ใจก็หยุดนิ่งให้กายที่ ๓ นั้นนั่งเข้าเหมือนกายที่ ๒ นั้น ใจของกายที่ ๓ ให้หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางของดวง
ธรรมที่ทำให้เป็นกายที่ ๓ นั้น ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา
นิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา ถูกส่วนเข้าก็เห็นดวงศีล
หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าถึงดวงสมาธิแบบเดียวกัน
หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา
หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงวิมุตติ
หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ
หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะถูกส่วนเข้าเห็นกายทิพย์ละเอียด เป็นกายที่ ๔
ใจของกายทิพย์ละเอียด หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียดถูกส่วนเข้า เข้าถึง
ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ
หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะถูกส่วนเข้า เข้าถึงกายธรรม รูปเหมือนพระปฏิมากร เกตุ
ดอกบัวตูม ใสเป็นกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้า นี้แน่ถึงพระพุทธรเจ้าแล้ว เห็นไหมล่ะ

นี่มาถึงพระพุทธรเจ้าเป็นพระพุทธรเจ้าขึ้นแล้ว ยัง ยังไม่พอ ยังไม่เป็นพระพุทธรเจ้าแท้ นี่เป็นแต่เพียงตอน
ต้นพระพุทธรเจ้า ตอนปลายพระพุทธรเจ้าไปอีก ๑๐ กาย ถึงพระพุทธรเจ้าที่แท้ละ นี่ตอนนี้เป็น
พระพุทธรเจ้าตอนต้น

ใจกายธรรมกาย ก็ขยายส่วนหน้าตักธรรมกายเท่าใด ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายก็เท่านั้น วัดผ่า
เส้นศูนย์กลางกลมรอบตัว ใจกายธรรมก็หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย พอถูก
ส่วนเข้าเท่านั้นแหละ เห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ดวงเท่ากับธรรมกาย นั่นหยุดอยู่กลางดวงธัม
มานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเห็นดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล เห็นดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เห็นดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เห็นธรรมกายละเอียด หน้าตัก ๕ วา สูง ๕ วา เกตุ
ดอกบัวตูม ใสหนักขึ้นไป

ใจธรรมกายละเอียด หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรม ที่ทำให้เป็นธรรมกายละเอียด พอถูกส่วนเข้า
เท่านั้นแหละ เข้าดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เห็นธรรมกายพระโสดา หน้าตัก ๕ วา สูง ๕
วา เกตุดอกบัวตูม ใสหนักขึ้นไป

ใจพระโสดา หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระโสดาพอถูกส่วนเข้า เข้าถึง ดวงธัมมา
นุปัสสนาสติปัฏฐาน

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ถูกส่วนเข้า ถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงธรรมกายของ พระโสดาละเอียด หน้า
ดัก ๑๐ วา สูง ๑๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป นี้เกือบเป็นพระพุทธรเจ้าที่สุดละหนา

ใจกายพระโสดาละเอียด หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระโสดาละเอียด พอถูกส่วน
เข้า เข้าถึง ดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระสกิทาคา หน้าดัก ๑๐
วา สูง ๑๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้น

ใจของพระสกิทาคา หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรม ที่ทำให้เป็นพระ สกิทาคาแบบเดียวกัน ถูกส่วน
เข้า ก็เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระสกิทาคาละเอียด หน้าดัก ๑๕
วา สูง ๑๕ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป

ใจของพระสกิทาคาละเอียด หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรม ที่ทำให้เป็นพระสกิทาคาละเอียด พอถูก
ส่วนเข้า ก็เข้าถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติ-ปิฎฐาน

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงศีล

หยุดอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ พอถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระอนาคา หน้าตัก ๑๕ วา สูง ๑๕ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป

ใจของพระอนาคา หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรม ที่ทำให้เป็นพระ อนาคา ถูกส่วนเข้า เห็นดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้าเห็นดวงศีล

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเข้าถึงดวงสมาธิ

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงปัญญา

หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติ

หยุดนิ่งอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้าเข้าถึงธรรมกายพระอนาคาละเอียด หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป จะเป็นพระพุทธเจ้าแล้วหนา จะเป็นพระพุทธเจ้าที่จริงแท้ ละ

ใจพระอนาคาละเอียด หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคาละเอียด พอถูกส่วนเข้า ก็ถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ดวงใหญ่วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐานพอถูกส่วนเข้าก็เข้าถึงดวงศีล ดวงเท่ากัน ๒๐ วา กลมรอบตัว เหมือนกัน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้าเห็นดวงสมาธิ ดวงเท่ากัน

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า เห็นดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้าเห็นดวงวิมุตติ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า เห็นดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระอรหัต หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม

นี่ตัวพระพุทธเจ้าจริงๆ นี่เป็นวิราคธาตุวิราคธรรมจริงๆ หนา ประเสริฐ เลิศทีเดียว

ใจพระอรหัต หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระอรหัต พอถูกส่วนเข้า ก็ถึงดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน วัดผ่าเส้นศูนย์กลาง ๒๐ วา กลมรอบตัว

หยุดอยู่กลางดวงธัมมานุปัสสนาสติปิฎฐาน ถูกส่วนเข้า เห็นดวงศีล

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงศีล ถูกส่วนเข้า เห็นดวงสมาธิ

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงสมาธิ ถูกส่วนเข้า ถึงดวงปัญญา

หยุดอยู่ศูนย์กลางดวงปัญญา ถูกส่วนเข้า ถึงดวงวิมุตติ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติ ถูกส่วนเข้า ถึงดวงวิมุตติญาณทัสสนะ

หยุดอยู่กลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ถูกส่วนเข้า เข้าถึงธรรมกายพระอรหัตละเอียด หน้าตัก ๓๐ วา

สูง ๓๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไสหนักขึ้นไป นี้ถูกส่วนละ ธรรมกายตอนปลายนี้
ธรรมกายพระอรหันต์ นั้นแหละตัวพระพุทเจ้าแท้ๆ เทียว

ธรรมกายพระอรหันต์ละเอียดนั้นก็พระพุทเจ้าแท้ๆ ที่เดียว ธรรมกายพระอรหันต์ที่หยายนั้นเรียกว่า
พุทธรัตตะ

ธรรมกายที่ละเอียดนั้นเรียกว่า สังขรัตตะ

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย นั้นเรียกว่า ธรรมรัตตะ

พุทธรัตตะ คือ กายพระพุทเจ้า

ธรรมรัตตะ คือ ดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทเจ้า

สังขรัตตะ ธรรมกายละเอียดอยู่ในดวงธรรมรัตตะนั้น เรียกว่า สังขรัตตะ

นี้พุทธรัตตะ ธรรมรัตตะ สังขรัตตะ หน้าตัก ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูม ไส นี้แหละเรียกว่า
พระพุทเจ้าแหละ นี้แหละพระพุทเจ้าแท้ๆ

วิราโค เตส อคฺคมกฺขายติ ละ นี้แหละที่ท่านยกบาลีว่า

สงฺขตฺตวา อสงฺขตฺตวา วิราโค เตส อคฺคมกฺขายติ

สังขตธรรม ธรรมที่ปัจจัยปรุงแต่งได้

อสังขตธรรม ธรรมที่ปัจจัยปรุงแต่งไม่ได้

วิราโค เตส อคฺคมกฺขายติ วิราคธรรม ประเสริฐเลิศกว่า สังขตธรรม และอสังขตธรรมเหล่านั้น

เมื่อถึงวิราคธรรมที่เป็นตัวพระพุทเจ้าแท้ๆ ทั้งหยาย ทั้งละเอียด

เมื่อรู้จักเช่นนี้เห็นไหมละ แต่เพียงแสดงให้ฟังเช่นนี้เราก็บื่อเสียแล้ว ไม่ต้องไปทำละ ก็มันยากอย่างนี้
ฟังก็ยาก

เข้าใจก็ยาก

รู้ก็ยาก

เบื่อก็เดียว

ไม่อยากจะฟังเชียว

ถ้าไม่นึกอายุในใจ เห็นท่าจะลุกไปเสียทีเดียว

มันน่าลำบาก นี่มันยากแค้นอย่างนี้ นี่เห็นไหมละ มันยากแค้นอย่างนี้ ฟังรู้เถิดว่าที่ท่านทรงรับสั่ง
พุทฺธฺบุปฺปาโท จ พุทฺธฺโง ความบังเกิดขึ้นของพระพุทเจ้า เป็นของยากอย่างนี้

นี้พระบวชใหม่ท่านทำเป็นแล้ว เป็นแล้วอย่างนี้ ท่านจึงละสมบัติพัสถานได้ ท่านจึงบวชจริง ตั้งใจจริง
ท่านไปสอนในประเทศญี่ปุ่นมาทั้งประเทศละนี่นะ

เพราะท่านถึงนี้แล้ว ท่านถึงความเป็นพระพุทเจ้าอย่างนี้แล้ว ถึงตลอดถึงไกลไปกว่านี้ไปอีกนับไม่ถ้วน
ท่านไปไกลแล้ว เพราะฉะนั้นท่านเห็นจริงเห็นจังอย่างนี้แล้ว

นี้แหละ ธรรมอันนี้เป็นของลึกซึ้ง ถ้าว่าผู้ใดไปถึงเข้าแล้ว ผู้นั้นก็จะรู้สึกนะ ไม่ว่าผู้หญิงผู้ชาย

พุทโธ่เอ๊ย เราเกิดมาตั้งแต่เล็กจนโต เป็นหนุ่มเป็นสาว ครองเหย้าครองเรือน

เหมือนเด็กจริงๆ เด็กๆ เล่นขายของกันแท้ๆ

เดี๋ยวก็ดี เดี่ยวก็ทะเลาะกัน

เพราะอายนั่นไม่พอ อายนี่ไม่พอ

หึ่งหวงกันต่างๆ นานา เหมือนเด็กๆ เล็กๆ แท้

ถ้าไปถึงพระเข้าแล้วก็ ใจนี่มันไม่ใช่เรื่องอย่างนี้หรือ

นี่แกก็ไปเห็นอย่างนั้นเข้าเหมือนกัน แกจึงทิ้งบ้านทิ้งช่อง

แม้ใครจะมายอมเป็นภรรยา แกก็ไม่ยอมอีกนั่นแหละ แกกั้วจะเล่นเรื่องเด็กกันอีก แกกั้ว แกรีบมา

เสีย แกกั้วจะไปเล่นเรื่องเด็กกันอีก ยุ่งๆ เหยิงๆ กันต่างๆ นานา

ที่รบกันไปรบกันมานั้น มันก็เรื่องเด็กๆ นะ ไม่ใช่เรื่องผู้ใหญ่

ถ้าเรื่องผู้ใหญ่ไม่รบกันดอก ดูแต่ผู้ใหญ่กับผู้ใหญ่กันซิ อยู่ด้วยกันไปๆ ก็ไม่เป็นไร โอบอ้อมอารี ชิ่งกัน

และกัน ไม่ค่อยจะเป็นอันตรายนัก แต่ว่าต่างคนต่างก็เป็นผู้ใหญ่

เป็นเด็กๆ ไม่รู้เดียงสา พูดกันไม่รู้เรื่อง ฟังกันไม่รู้เรื่อง กลับเป็นเด็กๆ เสียอีก

เพราะเหตุนี้ความเป็นพระพุทธเจ้าเป็นของได้ยาก ต้องเป็นผู้ใหญ่จริงๆ นะจึงจะเป็นพระพุทธเจ้าได้

ถ้าเป็นเด็กๆ เป็นพระพุทธเจ้าไม่ได้ ยังทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่

สมัยเมื่อยังเป็นเด็กๆ พระพุทธเจ้าไม่มีทะเลาะกันกับใคร ใจดีนักที่เดียว ไม่ข้องแวกกับใคร ไม่กระทบ

กระเทือนใครที่เดียว

สังเกตดูพระบวชใหม่ แกไม่กระทบกระเทือนแกใครๆ แกหลบของแกตามเรื่องของแกที่เดียว เพราะเหตุอะไร?

แกเป็นผู้ใหญ่เข้าแล้ว มีธรรมของผู้ใหญ่เข้าแล้ว มีกระแสพระพุทธเจ้าเข้าแล้ว เป็นพระพุทธเจ้าเข้าแล้ว

มีได้ยากอย่างนี้ ของได้ยาก ไม่ใช่ได้ง่าย

หลายคนด้วยกันพี่น้อง ก็มีน้องสุดท้องก็ยังไม่ได้กับเขาเลย ประพฤติกับเขาเหมือนกัน น้องรองมานั้นได้แล้ว พี่ชายยังไม่ได้ มารดาก็ได้แล้ว เพราะเห็นเข้าแล้วในวันนั้น

วันนี้เขาทำบุญเป็นอย่างแปลกประหลาดอย่างอัศจรรย์ คนที่รู้จักบุญเห็นบุญเช่นนี้ บุญก็ไหลมาเหลือ

ประมาณนับประมาณไม่ได้ เจ้าของเขาก็เห็นเป็นดวงใหญ่โตมโหฬารนับประมาณไม่ได้

บุญที่ส่งมาคราวนี้แหละจะได้เป็นกำลังของพระบวชใหม่ ให้ประกาศศาสนาในประเทศญี่ปุ่น ให้ญี่ปุ่น

เขาเคารพนบนมอบหมดทั้งประเทศ

มันสำคัญอย่างนี้ ส่งบุญมาวันนี้ ต้นธาดุส่งบุญมาให้มโหฬารที่เดียว นับประมาณไม่ไหว

เหตุนี้ความจะได้เป็นพระพุทธเจ้าเป็นของได้ยากอย่างนี้ เพราะว่า ขณสมุปัตติ ที่เราถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัยเช่นนี้ ไม่ใช่ง่ายนะ หมดทั้งประเทศไทย ไม่ใช่ง่ายหรอก

ทั้งประเทศไทยทั้ง ๑๘ ล้านเศษๆ นี้ เราเข้าใจ เขานับถือพระพุทธศาสนาทุกคนหรือ ที่ไหนก็มีศาสนา

ต่างๆ ก็มี ศาสนาผีก็มี เจ้าก็มี ต่างๆ นานา ศาสนาพุทธจริงๆ มีน้อย

ถ้าไม่เข้าถึงพระพุทธเจ้า

ไม่เป็นพระพุทธเจ้า

ไม่เห็นพระพุทธเจ้า

ที่จะถึงพระพุทธเจ้าจริงๆ น้อยนัก ต้องเห็น ต้องเป็น จึงจะถือแท่นั่นอน

ที่เขาถือจริงก็มีอยู่ ยังไม่เห็น ยังไม่เป็นก็ถือจริงเหมือนกัน นั่นก็จริงใช้ได้เหมือนกัน แต่ว่ายังไม่มันนักร
ต้องเป็นจึงจะมันหมาย

ท่านจึงวางตำราไว้ในบาทที่สามว่า

ทูลลดา ขณสมปตติ ที่จะถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัยเป็นของไต่ยาก ไม่ใช่เป็นของไต่ง่าย

ขณะสมัยเป็นอย่างไร? ขณะสมัย ๘ พระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสขึ้นในโลก พระสิทธัตถราชกุมารมาตรัส
ขึ้นในโลก หรือมีธรรมกายปรากฏขึ้นเช่นนี้แล้ว

นี่พระพุทธเจ้ามาตรัสขึ้นในโลกแล้ว ในโลก ชันถโลก สัตวโลกแล้ว ในตัวสัตว์นี้เอง ไม่อยู่ที่ไหน

ธรรมกายเกิดขึ้นแล้วที่จะมีผู้เชื่อจริง เห็นจริงไต่ยากนัก โน้น เราไปเกิดเสียปลายดงปลายแฉม แคว้น

ชนบท บ้านป่าเมืองดอน ธรรมกายไม่รู้เรื่องของพระพุทธเจ้ากับเขา

มันจะรู้เรื่องอะไร ร้อยวันพันปีภิกษุ สามเณรไม่กรายไปแม้แต่ทีหนึ่ง มันเกิดมาก็ตายเปล่า ไปดูซิ ถาม

ว่าเคยพบพระนครบ้างหรือเปล่า ไม่ได้เคยไปเลย นั้นแน่ถึงขนาดนี้แน่ะ มันไปดูปลายดงปลายแฉม

เสียขนาดนี้แน่

นี่แน่เมื่อพระพุทธเจ้าเกิดขึ้นมันจะรู้เรื่องอะไร ไม่รู้เรื่องที่เดียว

นี่เป็น อขณะ อสมัย ทีเดียว

พระพุทธเจ้ามาเกิดขึ้นในโลก โน้น ไปเกิดในอรุสสัตว์ อสัณญีสัตว์ ต่อกพข้างบนโน้นแน่ะ ไปเสวยสุข

เสีย ๘๔,๐๐๐ กัลปี ๘๔,๐๐๐ มหากัลปีนั้น มันก็ไม่ได้พบพระพุทธเจ้า

ไปเป็นอสัณญีสัตว์อยู่พรหมชั้นที่ ๑๑ ไปนั่งไปนอนเป็นตุ๊กตาหินอยู่นั่นเอง นั่นเขาเรียกว่า พรหมลูกฟัก

ไม่รู้บาป รู้บุญ รู้คุณ รู้โทษอะไร ไปนอนเฉยอยู่นั่นละ ไม่เอาเรื่องเอาราวกับใคร นับเป็นตั้ง ๕๐๐

มหากัลปี อยู่นั่นแหละ พระพุทธเจ้ามาตรัสเท่าไรๆ ไม่รู้เหมือนกัน นั่นมันก็เป็นอขณะอสมัยเหมือนกัน

มันเกิดกับเขาในโลกที่พระพุทธเจ้ามาตรัสในโลกเหมือนกัน แต่ว่าแกเป็นมิจฉาทิฏฐิไปเสีย ไม่เชื่อ

ความเป็นพระพุทธเจ้าทีเดียว แกไม่เชื่อทีเดียวนั่นแหละ จะกระทำอย่างไร แกก็ไม่เชื่อ แกเป็นมิจฉา

ทิฏฐิเสีย นั่นถึงจะอยู่รวมหมู่เดียวคณะเดียว ก็เป็นอขณะอสมัย ไม่ได้เรื่องอีกเหมือนกัน

พระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสในโลก ปรากฏอยู่ เขาก็เกิดมาในมนุษย์โลกอีกเหมือนกัน ใบบ้า บอด หนวก

เสียเอาเรื่องไม่ได้อีก เป็นอขณะอสมัยอีก

พระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสในโลก โน้น..ไปเกิดในอเวจีอีก ไปเกิดในอเวจินั้นเป็นสัตว์นรกเสียอีกแล้ว ไม่

ได้เรื่องเป็นสัตว์เดรัจฉานเสียอีกแล้ว

เป็นเปรต เป็นอสุรกาย อยู่ในอบายภูมิเสียแล้ว มันก็เป็น อขณะอสมัยไม่ได้เรื่อง

ต่อเมื่อไรพระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสในโลก เกิดมาในมนุษย์รู้ดี รู้ชั่ว รู้ผิดรู้ชอบทุกอย่าง รู้สูง รู้ต่ำทุก

อย่าง ไม่เข้าใจ แนะนำสั่งสอนคนอื่นไม่ได้ เป็นพุทธศาสนาแท้ๆ เป็นมิจฉาทิฎฐิเสียนจนได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เป็นอขณะอสมัยกับเขา เป็นอขณะอสมัยแท้ๆ ไม่ได้มรรคผล

พวกเหล่านี้ต่อเมื่อใดพระพุทธเจ้ามาอุบัติตรัสในโลก เชื่อแท้ เห็นแท้ เหมือนกับพระบวชใหม่ อย่างนี้มันก็ต้องทำกรรมกายเหมือนอย่างนั้นนั่นแน่เขาถึงพร้อมด้วยขณะด้วย สมัยอย่างนั้นแน่ ถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัยอย่างนั้นแน่สมบูรณ์บริบูรณ์ทีเดียว

พระพุทธเจ้าในนิพพานตาย เดี่ยวเขาไปเฝ้าพระพุทธเจ้าก็ได้ ไปถามพระพุทธเจ้า ไปจับมือถือแขนท่านก็ได้

พระพุทธเจ้าจะลูบหูลูบหัวท่านก็ได้ พระพุทธเจ้าท่านจะเอามือลูบหูลูบหัวก็ได้ จับมือถือแขนท่านก็ได้ อย่างนี้ เขาว่าองไวอย่างนี้ อย่างนี้แหละถึงจะอยู่ใกล้พระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าท่านนิพพานไปแล้ว เขาเกิดเป็นมนุษย์เช่นนี้ เขาก็เหมือนพระพุทธเจ้ามีพระชนมอยู่ เขาจะเฝ้าพระพุทธเจ้าเวลาใดก็ได้เวลานั้น

ให้พระพุทธเจ้ามาสู่หาเวลาใด ก็มาสู่หาเขาเวลานั้น

ในขณะที่จิตนั้นไม่คลาดเคลื่อน นี้เขาถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัย

มันเป็นอย่างนี้ ได้ยากนี้ ไม่ใช่เป็นของง่าย ไม่ใช่เป็นของง่าย เป็นของได้ยากนักหนาทีเดียว

นี้เรียกว่า ทูลลภา ขณสมุปตติ ถึงพร้อมด้วยขณะด้วยสมัย พระพุทธเจ้าน่ะทรงรับสั่งว่า เป็นของได้ยาก ไม่ใช่เป็นของธรรมดา

สัทธมโม ปรมทูลลโก สัทธรรมเป็นของได้ยากอย่างยิ่ง นี้เป็นของพระพุทธเจ้าแท้ๆ สัทธรรมเป็นของได้ยากอย่างนี้

สัทธรรมนะอะไรเป็นของได้ยากอย่างนี้?

สัทธรรมนะ คือ ธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธเจ้า ธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธ